

عنوان مقاله:

پراکسیداسیون لیپیدی سیستم آنتی اکسیدانت به عنوان بیومارکرهای مولکولی در تعیین قدرت بذر لوبیا

محل انتشار:

دوازدهمین کنگره ژنتیک ایران (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

محمد صدقی - دانشیار گروه زراعت و اصلاح نباتات دانشکده کشاورزی دانشگاه محقق اردبیلی

بهمن امان پور بالانجی - دانش آموخته کارشناسی ارشد رشت زراعت دانشگاه محقق اردبیلی

سحر قلی طلوعی - دانش آموخته کارشناسی ارشد رشته بیماری های گیاهی دانشگاه تبریز

عطا جم بارندوزی - دانشجوی کارشناسی ارشد اصلاح نباتات، دانشکده کشاورزی، دانشگاه محقق اردبیلی،

خلاصه مقاله:

فرسودگی بذر در طول دوره انبارداری یک فرآیند فیزیولوژیکی و بیوشیمیایی پیچیده است که منجر به کاهش جوانه زنی بذر می شود. این پدیده با تغییر در فعالیت آنتی اکسیدانت کل در طول مدت فرسودگی همراه است. در تحقیق حاضر بازیابی قدرت بذر فرسوده لوبیا تحت تیمار محلول های مختلف پرایمینگ و تغییرات آنزیمی آنب ه عوان مارکرهای مولکولی شناسایی قدرت بذر بررسی شده است. این آزمایش به صورت فاکتوریل و بر پایه طرح کاملاً تصادفی با سه تکرار اجرا شد. فرسودگی (شاهد، 90 و 80 درصد جوانه زنی) و پرایمینگ بذر (شاهد، هیدرو، اسمو، هورمون و هالو پرایمینگ) به عنوان تیمارهای آزمایش در نظر گرفته شد. نتایج نشان داد که بیشترین فعالیت آنزیم سوپراکسید دیسمیوتاز در سطح فرسودگی اول و از پیش تیمار اسموپرایمینگ به دست آمد. با افزایش رند فرسودگی از میزان فعالیت کاتالاز کاسته شد و در سطوح مختلف تیمار پرایمینگ بیشترین فعالیت آنزیمی در هیدروپرایمینگ بذر مشاهده گردید. با توجه به این که اندازه گیری فعالیت کاتالاز ساده تر از سایر آنزیم هاست، می توان از این آنزیم به عنوان یک مارکر قدرتمند در شناسایی و تمایز توده های بذری قوی و وضعیت استفاده کرد.

کلمات کلیدی:

کاتالاز، سوپراکسید دیسمیوتاز، فرسودگی، پرایمینگ

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/226664>

